

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A III- A CIVILĂ

DOSAR NR. 12012/3/2017*

SENTINȚA CIVILĂ NR 599
Sedința publică din: 04.04.2019
Tribunalul constituit din:
Presedinte: Tatiana Severin
Grefier: Georgiana Stroe

Pe rol soluționarea cererii formulate de reclamanta **Federația Română de Pescuit Sportiv**, în contradictoriu cu pârâții **Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România** și **Ministerul Tineretului și Sportului**, având ca obiect - obligația de a face.

Dezbaterile și susținerile orale ale părților au avut loc și au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 28.03.2019, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință civilă, când tribunalul având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de 04.04.2019, când a hotărât următoarele::

TRIBUNALUL

Deliberând asupra prezentei cauze, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la Judecătoria Sectorului 2 București la 13.06.2016, sub număr de dosar 17076/300/2016 reclamanta Federația Română de Pescuit Sportiv (FRPS) a chemat în judecată pârâta Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România(AGVPS) solicitând obligarea pârâtei la modificarea statutului prin ștergerea din conținutul acestuia a oricăror referiri cu privire la toate activitățile sportive de pescuit sportiv și tir având în vedere decizia nr. 2728/2015 a ICCJ care a reținut că pârâta nu are nici un drept în acest sens nefiind autorizată ca structură sportivă și nici să reprezinte România în cadrul organismelor sportive internaționale în condițiile prevăzute de Legea 69/2000 și HG 884/2001. Se solicită daune morale în valoare de 2.000.000 lei, cu cheltuieli de judecată.

Pârâta a depus întâmpinare invocând excepția lipsei calității procesuale active și solicitând respingerea acțiunii filele 57-61 și cerere reconvențională, filele 61-63 solicitând în contradictoriu cu pârâții FRPS și Ministerul Tineretului și Sportului dizolvarea FRPS deoarece s-a înființat în mod fraudulos și cu complicitatea ANST (MTS) prin declararea

în actele sale constitutive a faptului că 9 din cele 10 cluburi sportive care au constituit FRPS au certificate de identitate sportivă în domeniul ramurii de pescuit sportiv, când în realitate au certificate sportive în alte ramuri sportive.

Prin sentința civilă 473/19.01.2017 a Judecătoriei Sectorului 2 București s-a dispus admiterea excepției necompetenței materiale cu privire la cererea introductivă de instanță și declinarea soluționării cauzei în favoarea Tribunalului București și disjungerea cererii reconvenționale.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Secției a III-a Civile a Tribunalului București sub numărul de dosar 12012/3/2017.

La termenul din data de 16.05.2017 s-a dispus unirea cu fondul a excepției lipsei calității procesuale active.

Prin sentința civilă 693/22.05.2017 Tribunalul București- Secția a III-a civilă a respins excepția lipsei calității procesuale active invocată prin întâmpinare de către Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, ca neîntemeiată și respinge cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta **FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE PESCUIT SPORTIV**, ca neîntemeiată.

Analizând dosarul cauzei, instanța reține următoarele:

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale active invocată la fila 61 din dosarul Judecătoriei Sectorului 2, se constată că aceasta se întemeiază pe argumentul că reclamanta nu are ca obiect de activitate gestionarea competițiilor de tir sportiv.

Se va dispune respingerea acestei excepții avându-se în vedere că acesta reprezintă un aspect de fond care va fi integrat în cadrul unei analize mai extinse cu privire la unul dintre argumentele cererii de chemare în judecată, respectiv exclusivitatea desfășurării activităților ținând de domeniul reclamantei ca efect al aplicării Legii 69/2000, ceea ce ar fi de natură să împiedice pârâta să aibă un domeniu de activitate comun cu reclamanta.

Pe fondul cauzei, se constată că articolul 4 alineatul (1) din statutul pârâtei precizează obiectul de activitate al persoanei juridice, în cadrul acestuia regăsindu-se și gestionarea și gruparea activităților de pescuit recreativ-sportiv și reunirea asociațiilor de pescari amatori.

În esență, reclamanta invocă în sprijinul exclusivității gestionării acestei activități: puterea de lucru judecat a deciziei 2728/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Decizia Curții Constituționale 156/1999 privind articolul 48 din Legea 103/1996 și Legea 69/2000 reglementând structurile asociative cu atribuții de reprezentare sportivă.

Decizia 2728 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost pronunțată în dosarul 7432/2/2013 în cadrul căruia pârâta a solicitat anularea și suspendarea certificatului de identitate sportivă 75101/20.08.2013 emis de către MTS în favoarea reclamantei din prezenta cauză, cererea fiind respinsă ca nefondată în primă instanță, iar recursul pârâtei din prezenta cauză (reclamantă în dosarul 7432) fiind de asemenea respins.

Astfel, în considerentele din recurs se menționează pe de o parte că nu se impune analizarea împrejurării apartenenței pescuitului sportiv la ramurile sportive, certificatul de identitate sportivă fiind emis în favoarea Federației Române de Pescuit ca urmare a executării unei hotărâri

judecătorești. De asemenea, s-a adăugat că Asociația Pescarilor și Vânătorilor Sportivi nu s-a constituit ca asociație sportivă conform articolului 94 din Legea 69/2000 astfel încât nu poate invoca încălcarea unui drept recunoscut de acest act normativ.

Prin urmare, din hotărârea anterior sintetizată nu rezultă că reclamanta se bucură de exclusivitatea domeniilor din obiectul său de activitate, de fapt, cererea pârâtei fiind respinsă întrucât aceasta se întemeia pe un act normativ fără să intre în câmpul său de aplicare, astfel încât să poată invoca o suprapunere de domenii de activitate.

Astfel, trebuie observat că pentru admiterea prezentei acțiuni este necesar a se constata aplicabilitatea articolului 36 alineatul (2) din Legea 69/2000 potrivit căruia este necesară recunoașterea existenței unei ramuri sportive, astfel încât gestionarea acesteia să nu poată reveni decât unei singure federații, îndeplinirea acestor condiții privind pescuitul sportiv atrăgând concluzia că acest domeniu nu mai poate intra în cadrul obiectului de activitate al pârâtei.

Însă, potrivit articolului 27 din Regulamentul de aplicare a Legii 69/2000 adoptat prin HG nr. 884/2001, recunoașterea oficială a practicării unei ramuri de sport în România se face de către Ministerul Tineretului și Sportului la solicitarea practicanților acesteia. În baza raportului favorabil al comisiei, Ministerul Tineretului și Sportului recunoaște oficial, prin ordin al ministrului, practicarea ramurii de sport respective în România. În baza recunoașterii oficiale practicanții ramurii de sport se pot constitui în asociații județene și a municipiului București, pe ramuri de sport, cluburi sportive, federație sportivă națională, și pot participa la întreceri demonstrative și competiții, potrivit legii.

Se constată că reclamanta nu a depus înscrisuri și nici nu a indicat un astfel de ordin prin care pescuitul sportiv să fie declarat ramură sportivă, prin urmare articolul 36 alineatul (2) din Legea 69/2000 nu poate fi activat astfel încât să împiedice pârâta să continue să mențină în statut includerea pescuitului sportiv prin obiectele de activitate.

Astfel, cererea reclamantei vizează capacitatea de folosință a pârâtei, numai în cazul în care am fi fost în prezența unei ramuri sportive recunoscute prin ordin al ministrului putându-se afirma că articolul 36 alineatul (2) limitează numărul federațiilor la o entitate pe ramură.

Împrejurarea că articolul 23 alineatul (6) din Ordonanța de Urgență a Guvernului 23/2008 prevede că asociațiile de pescari sportivi legal constituite, înscrise în Registrul sportiv, în conformitate cu prevederile Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, pot organiza competiții cu caracter sportiv, vizează o formalitate administrativă prealabilă organizării competițiilor, fără a impune însă asupra capacității de folosință a persoanei juridice.

Or, din petitul cererii de chemare în judecată se observă că finalitatea acțiunii vizează absența capacității de folosință a pârâtei privind ramura pescuitului sportiv, admiterea acestei cereri presupunând însă îndeplinirea condițiilor articolului 36 alineatul (2) din Legea 69/2000, reclamanta nefăcând însă proba parcurgerii formalităților administrative pentru recunoașterea de către MTS a ramurii pescuitului sportiv.

În ceea ce privește Decizia Curții Constituționale 156/1999, se constată că aceasta nu vizează pescuitul sportiv, fiind analizate prevederi

care țin de organizarea asociațiilor vânătorilor și privind permisele de vânătoare.

De asemenea, avându-se în vedere că primul capăt de cerere a fost respins, observându-se că admiterea primului capăt de cerere era situația premisă pentru constatarea unei fapte ilicite de natură să atragă în continuare analiza celorlalte cerințe ale răspunderii civile delictuale în contextul capătului de cerere privind obligarea pârâtei la plata daunelor morale de 2.000.000 lei, urmează a se respinge și acest capăt de cerere ca neîntemeiat avându-se în vedere că nu s-a reținut comiterea faptei ilicite de care se prevalează reclamanta.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, observându-se că articolul 453 din Codul de procedură civilă din 2010 prevede că analiza lor este condiționată de existența cererii părților, urmează a se lua act că o solicitare în acest sens nu a fost formulată în prezenta cauză.

Prin decizia civilă nr. 398/A/18.04.2018 pronunțată de Curtea de Apel București

Secția a III-A Civilă și pentru Cauze cu Minori și de Familie a admis apelul formulat de apelanta - reclamantă FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE PESCUIT SPORTIV împotriva sentinței civile nr.693/22.05.2017 pronunțată de Tribunalul București - Secția III-a Civilă în dosarul nr.12012/3/2017 în contradictoriu cu intimații - pârâți ASOCIAȚIA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR ȘI PESCARILOR SPORTIV DIN ROMÂNIA și MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI.

A anulat în tot sentința atacată și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași primă instanță.

Pentru a se pronunța astfel, Curtea a reținut următoarele:

Spre deosebire de, dispozițiile art 488 cod procedură civilă din materia recursului, care stabilesc în mod expres și limitativ, cazurile de modificare respectiv de casare a hotărârii recurate exclusiv pentru motive de nelegalitate, dispozițiile art 479 cod procedură civilă, în alineatul 1 permit instanței de apel să examineze cauză, în limitele criticilor invocate prin cererea de apel atât din punct de vedere al situației de fapt cât și din punct de vedere al aplicării legii iar în alineatul 2 dau posibilitatea instanței să refacă probatoriul administrat în primă instanță și să administreze probe noi dacă consideră necesar.

Din această perspectivă, relevante sunt și prevederile art 477 cod procedură civilă, care reglementează limitele efectului devolutiv determinate de ceea ce s-a apelat, în sensul că instanța de apel va proceda la rejudecarea fondului în limitele stabilite, expres sau implicit, de către apelant, precum și cu privire la soluțiile care sunt dependente de partea din hotărâre care a fost atacată. În alineatul al doilea se precizează că devoluțiunea operează cu privire la întreaga cauză atunci când apelul nu este limitat la anumite soluții din dispozitiv ori atunci când se tinde la anularea hotărârii sau dacă obiectul litigiului este indivizibil. În concepția noului cod de procedură civilă, efectul devolutiv al apelului este analizat dintr-o dublă perspectivă, atât din punct de vedere al ceea ce s-a criticat prin exercitarea căii de atac, cât și din punct de vedere al ceea ce s-a dedus judecării în prima instanță. Acest al doilea aspect face obiect de analiză prin prevederile art 478 cod procedură civilă, care, reluând

vechea reglementare interdicția schimbării în apel a cadrului procesual stabilit în fața primei instanțe, precum și a calității părților, a cauzei sau a obiectului cererii de chemare în judecată iar în alineatul al doilea stabilesc că părțile nu se vor putea folosi înaintea instanței de apel de alte motive, mijloace de apărare și dovezi decât cele invocate la prima instanță sau arătate în motivarea apelului ori în întâmpinare, recunoscându-se instanței de apel posibilitatea de a încuviința și administrarea probelor a căror necesitate rezultă din dezbateri.

Mentținând regula din vechiul cod relativă la interdicția de a formula cereri noi în apel, actuala reglementare în materie procesual civilă, conferă părților posibilitatea să expliciteze pretențiile care au fost cuprinse implicit în cererile sau apărările adresate primei instanțe. În alineatul final al acestui text de lege, legiuitorul recunoaște, în acord cu vechea reglementare, posibilitatea părților de a cere dobânzi, rate, venituri ajunse la termen și orice alte despăgubiri ivite după darea hotărârii primei instanțe și de a invoca compensația legală.

Pe cale de consecință, apelul este reglementat ca o cale de atac ordinară devolutivă, spre deosebire de recurs, în sensul că provoacă o nouă judecată în fond, astfel că organul judiciar în apel este îndrituit să reexamineze probatoriul administrat în fața instanțelor de fond și poate modifica situația de fapt reținută, exercitând atât un control de legalitate cât și de temeinicie asupra soluției apelate.

Examinând cererea de apel a federației reclamante, Curtea constată că s-a solicitat admiterea căii de atac, cu consecința anulării sentinței apelate și trimiterii cauzei spre rejudecare, invocând drept nelegalitate soluției primei instanțe decurgând din nevalorificarea prevederilor art 94 din legea 69/2000, sub aspectul recunoașterii existenței ramurii de sport a pescuitului sportiv. În esență, apelanta reclamanta susține că emiterea unui ordin al Ministrului Tineretului și Sporturilor nu este necesară pentru recunoașterea unei ramuri de sport existente la data intrării în vigoare a legii 69/2000, ipoteză în care devin incidente prevederile art 94 din acest act normativ, care prevăd necesitatea reorganizării în condițiile acestei legi a structurilor sportive preexistente.

Pentru cenzurarea aspectelor critice formulate de apelant, Curtea apreciază necesar să se raporteze la considerațiile avute în vedere de tribunal pentru fundamentarea soluției pronunțate, astfel că se observă că instanța de fond reține ca unic motiv de respingere a acțiunii nedovedirea de către reclamantă a recunoașterii oficiale a pescuitului sportiv ca fiind ramură de sport. Curtea, raportându-se și la materialul probator administrat suplimentar în faza procesuală a apelului, constată că acest aspect a fost clarificat de către reclamantă, prin depunerea la dosarul cauzei a adresei oficiale nr 5486/27 04 2017 emisă de Ministerul Tineretului și Sportului, autoritate administrativă centrală în domeniul de referință, ce atestă caracterul de ramură de sport al pescuitului sportiv, evidențiind și faptul colateral, constând în calitatea reclamantei de reprezentant legal al României la Confederația Internațională de Pescuit Sportiv, cu referire la autorizația de afiliere nr 1141/2013. Coroborativ, prin raportare la prevederile art 36 din legea 69/2000, Curtea observă că recunoașterea reclamantei ca structură sportivă, cu statut de federație națională, în domeniul pescuitului sportiv, duce la concluzia existenței

ramurii de sport a pescuitului sportiv, având în vedere că, în acord cu prevederile legale anterior enunțate, pe o ramură de sport poate activa o singură federație cu caracter național.

Ca argument suplimentar, cu caracter circumstanțial, Curtea are în vedere și motivarea amendamentelor propuse de pârâtă la legea 69/2000, în cadrul căreia intimata pârâtă explică faptul că prin recunoașterea pescuitului sportiv ca ramură de sport, s-au creat premisele eliminării pârâtei din această activitate, în interesul acordării unui monopol favorizant federației reclamante, care nu este recunoscută de competitorii din țară și din străinătate.

Față de această situație și având în vedere că singurul motiv de respingere al acțiunii, luat în considerare de tribunal și examinat prin sentința atacată este invalidat de probatoriul suplimentar administrat în apel și de interpretarea și aplicarea dispozițiilor art 36 din legea 69/2000 în speța de față, cu referire la mențiunile Actului Constitutiv(art 2.1), Curtea, reținând că analiza fondului acțiunii introductive presupune și examinarea celorlalte condiții legale, cerințe cu nu au format obiect de analiză pentru prima instanță, constată că suntem în situația unei necercetări exhaustive a fondului litigiului, ceea ce atrage incidența prevederilor art 480 cod procedură civilă, sub aspectul anulării hotărârii atacate cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare.

Corelativ, aspectelor legale ce se impun a fi examinate argumentat în rejudecare, Curtea evidențiază că prima instanță va trebuie să ia în considerare și să analizeze și semnificația hotărârilor judecătorești, prin care s-au finalizat litigiile anterioare purtate de părți și să stabilească incidența în cauza de față a chestiunilor tranșate definitiv și cu putere de lucru judecat. Din această perspectivă, Curtea observă că instanța de fond s-a raportat în analiza realizată în considerentele sentinței apelate doar la decizia civilă nr 2728/2015 a instanței supreme, prin care s-a soluționat definitiv, în sensul respingerii cererea pârâtei din actualul cadru procesual de anulare a certificatului de identitate sportivă emis în favoarea reclamantei din cauza de față. În considerente, instanța supremă arată că nu se poate analiza în cadrul acelui litigiu dacă pescuitul sportiv era recunoscut ca ramură sportivă de dispozițiile legale în materie, din moment ce certificatul de identitate sportivă a fost emis în temeiul unei hotărâri judecătorești: sentința civilă nr 33/2012 a Curții de Apel Alba Iulia, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr 5709/2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. În motivare se mai arată că apar ca nefondate susținerile pârâtei din prezenta cauză referitoare la încălcarea dreptului de a organiza sportive private ale membrilor asociațiilor afiliate, precum și dispozițiile art 36 alin 2 din legea 69/2000. Instanța supremă a mai reținut nerespectarea prevederilor art 94 din legea 69/2000, în sensul că nu s-a reorganizat ca structură sportivă în termenul legal, făcând totodată referire la prevederile art 23 și art 24 din același act normativ, care stabilesc modalitatea de dovedire a caracterului de structură sportivă, adică prin certificatul de identitate sportivă. Înalta Curtea concluzionează că din moment ce pârâta din prezenta cauză nu a făcut dovada recunoașterii calității de structură sportivă , nu poate invoca încălcarea unui drept recunoscut de legea 69/2000.

În egală măsură, se impune ca instanța de rejudecare să examineze și sentința civilă nr 33/2012 a Curții de Alba Iulia, prin care reclamanta din prezenta cauză a obținut obligarea Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret să o înscrie în Registrul Sportiv și să-i emită certificat de identitate sportivă, precum și sentința civilă nr 2397/2014 a Curții de Apel București, prin care s-a respins ca nefondată acțiunea pârâtei din prezenta cauză, având ca obiect anularea autorizării acordate de Ministerul Tineretului și Transportului în favoarea reclamantei din litigiul de față în vederea afilierii reclamantei la un organism sportiv internațional. În motivarea acestei hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile prin decizia civilă nr 722/2016 a instanței supreme(decizie care, de asemenea, va forma obiect de analiză pentru instanța de rejudecare) se reține, alături de alte considerente, și faptul că nu au fost încălcate prevederile art 36 alin 2 din legea, prin emiterea autorizației contestate, deoarece pârâta din cauza de față nu este o structură sportivă în sensul legii 69/2000, respectiv o federație națională sportivă. Se mai arată că pârâta își desfășoară activitatea potrivit legii 103/1996, iar competițiile sportive la care se referă art 4 alin 1 lit f din statutul său sunt, potrivit adresei nr 3899/22 10 2012 emisă de Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret, altele decât cele oficiale, atâta timp cât nu există federație sportivă națională pe ramura de sport. Făcând referire la prevederile art 37 alin 1 lit b și f din legea 69/2000, s-a concluzionat că autorizația respectivă nu este un act administrativ nelegal, fiind respectată procedura reglementată de HG 884/2001, precum și faptul că pârâta din cauza de față nu are calitatea de persoană vătămată în sensul art 2 alin 1 lit a din legea 554/2004, sub aspectul imposibilității organizării competiției sportive invocate, atâta timp cât nu este o structură sportivă conform legii 69/2000 și are ca atribuție organizarea competițiilor oficiale cu caracter internațional care au loc pe teritoriul României. Instanța supremă mai evidențiază faptul că pârâta din speța de față poate desfășura pe cheltuială proprie și din surse private activități competiționale interne și internaționale de pescuit sportiv, altele decât cele oficiale la care se referă legea 69/2000.

Prin urmare, instanța de rejudecare va examina coroborativ semnificația tuturor hotărârilor judecătorești existente în dosarul de fond, din care fac parte cele anterior menționate, cu valorificarea corespunzătoare a tuturor considerentelor care susțin soluțiile pronunțate, stabilind incidența acestora și efectele juridice ce decurg în cauza de față, alături de întreg materialul probator depus în întreg primul ciclu procesual, urmând a tranșa asupra celorlalte cerințele legale ce decurg din dispozițiile legale aplicabile. În egală măsură vor fi avute în vedere și toate apărările formulate prin intermediul întâmpinării, inclusiv puterea de lucru judecat a hotărârii judecătorești prin care s-a acordat personalitate juridică asociației pârâte.

Pentru toate aceste considerente, dând eficiență prevederilor art. 480 cod procedură civilă, Curtea va admite apelul și va anula în tot sentința atacată cu trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași primă instanță.

In rejudecare s-a completat probatoriul prin depunerea la dosarul cauzei a mai multor inscrisuri.

Analizand actele si lucrarile dosarului, avand in vedere si indrumarile instantei de control, tribunalul retine urmatoarele:

Prealabil, examinand exceptia nulitatii persoanei juridice a Asociatiei Vanatorilor si Pescarilor Sportivi invocata in cauza de catre reclamanta, tribunalul va dispune respingerea acesteia apreciind-o neintemeiata pentru urmatoarele considerente:

Asociatia Vanatorilor si Pescarilor Sportivi din Romania a **dobandit personalitate juridica in temeiul OG 26/2000 prin sentinta civila 23/30.05.2000** pronuntata de Judecatoria Sectorului 2 Bucuresti, fiind inscrisa in registrul special al asociatiilor si fundatiilor.

Fiind recunoscuta personalitatea sa juridica prin hotarare judecatoreasca, in opinia tribunalului nu se poate constata nulitatea persoanei juridice caci aceasta ar echivala cu lipsirea de efecte a unei hotarari judecatoresti, nulitatea insemnand analiza unor elemente prin raportare la momentul acordarii personalitatii juridice.

Ceea ce reclamanta invoca insa in sustinerea acestei exceptii reprezinta o chestiune de fond, a carei rezolvare presupune analiza incidentei in cauza a Legii 69/2000, respectiv daca parata prin statutul sau se substituie in drepturile federatiei in ceea ce priveste dreptul de reprezentare al acestei ramuri sportive la nivel national si international, adica tocmai obiectul acestui dosar.

Fiind in discutie statutul unei asociatii infiintate in temeiul OG 26/2000, cadrul legal in contextul caruia va fi examinata pricina, sub aspectul procedural, este cel prevazut de OG 26/2000, competenta ramanand castigata tribunalului prin efectul incheierii interlocutorii din data de 16.05.2017.

Exceptia lipsei calitatii procesuale active invocata in primul ciclu procesual de parata si respinsa prin sentinta civila 693/2017 nu va mai fi examinata de tribunal intrucat nu s-a declarat apel incident de catre parata, solutia instantei intrand in putere de lucru judecat.

Pe fondul cauzei, tribunalul retine ca reclamanta Federatia Româna de Pescuit Sportiv (FRPS) a chemat în judecată pârâta Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportiv din România(AGVPS) solicitând obligarea pârâtei la modificarea statutului prin ștergerea din conținutul acestuia a oricăror referiri cu privire la toate activitățile sportive de pescuit sportiv și tir.

Reclamanta invoca decizia nr. 2728/2015 a ICCJ care a reținut că pârâta nu are nici un drept în acest sens nefiind autorizată ca structură sportivă și nici să reprezinte România în cadrul organismelor sportive internaționale în condițiile prevăzute de Legea 69/2000 și HG 884/2001.

Tribunalul constată că articolul 4 alineatul (1) din statutul pârâtei precizează obiectul de activitate al persoanei juridice, în cadrul acestuia

regăsindu-se și gestionarea și gruparea activităților de pescuit recreativ-sportiv și reunirea asociațiilor de pescari amatori.

Decizia 2728 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost pronunțată în dosarul 7432/2/2013 în cadrul căruia pârâta a solicitat anularea și suspendarea certificatului de identitate sportivă 75101/20.08.2013 emis de către MTS în favoarea reclamantei din prezenta cauză, cererea fiind respinsă ca nefondată în primă instanță, iar recursul pârâtei din prezenta cauză (reclamantă în dosarul 7432) fiind de asemenea respins.

Astfel, în considerentele din recurs se menționează pe de o parte că nu se impune analizarea împrejurării apartenenței pescuitului sportiv la ramurile sportive, certificatul de identitate sportivă fiind emis în favoarea Federației Române de Pescuit ca urmare a executării unei hotărâri judecătorești. De asemenea, **s-a adăugat că Asociația Pescarilor și Vânătorilor Sportivi nu s-a constituit ca asociație sportivă conform articolului 94 din Legea 69/2000 astfel încât nu poate invoca încălcarea unui drept recunoscut de acest act normativ.**

În primul ciclu procesual s-a respins acțiunea Federației reclamante apreciindu-se ca din hotărârea anterior sintetizată nu rezultă că reclamanta se bucură de exclusivitatea domeniilor din obiectul său de activitate, de fapt, cererea pârâtei fiind respinsă întrucât aceasta se întemeia pe un act normativ fără să intre în câmpul său de aplicare, astfel încât să poată invoca o suprapunere de domenii de activitate. Judecătorul cauzei a aratat că pentru admiterea prezentei acțiuni este necesar a se constata aplicabilitatea articolului 36 alineatul (2) din Legea 69/2000 potrivit căruia este necesară recunoașterea existenței unei ramuri sportive, astfel încât gestionarea acesteia să nu poată reveni decât unei singure federații, îndeplinirea acestor condiții privind pescuitul sportiv atrăgând concluzia că acest domeniu nu mai poate intra în cadrul obiectului de activitate al pârâtei.

Tribunalul în rejudecare constata ca aceasta problema a recunoașterii existenței unei ramuri sportive a fost clarificată în calea de atac. Astfel, *Curtea, raportându-se și la materialul probator administrat suplimentar în faza procesuală a apelului, constată că acest aspect a fost clarificat de către reclamantă, prin depunerea la dosarul cauzei a adresei oficiale nr 5486/27 04 2017 emisă de Ministerul Tineretului și Sportului, autoritate administrativă centrală în domeniul de referință, **ce atestă caracterul de ramură de sport al pescuitului sportiv**, evidențiind și faptul colateral, constând în calitatea reclamantei de reprezentant legal al României la Confederația Internațională de Pescuit Sportiv, cu referire la autorizația de afiliere nr 1141/2013. Coroborativ, prin raportare la prevederile art 36 din legea 69/2000, Curtea observă că recunoașterea reclamantei ca structură sportivă, cu statut de federație națională, în domeniul pescuitului sportiv, duce la concluzia existenței ramurii de sport a pescuitului sportiv, având în vedere că, în acord cu prevederile legale anterior enunțate, pe o ramură de sport poate activa o singură federație cu caracter național.*

Ca argument suplimentar, cu caracter circumstanțial, Curtea are în vedere și motivarea amendamentelor propuse de pârâtă la legea 69/2000, în cadrul căreia intimata pârâtă explică faptul că prin recunoașterea

pescuitului sportiv ca ramură de sport, s-au creat premisele eliminării pârâtei din această activitate, în interesul acordării unui monopol favorizant federației reclamante, care nu este recunoscută de competitorii din țară și din străinătate.

Tribunalul constata asadar ca este dezlegata chestiunea existentei acestei ramuri de sport, cu consecinta ca pe o ramură de sport poate activa o singură federație cu caracter național.

Intr-adevar, potrivit art. 35 al. 1 din Legea 69/2000 federațiile sportive naționale sunt structuri sportive de interes național, constituite prin asocierea cluburilor sportive și asociațiilor județene și ale municipiului București, pe ramuri de sport.

(2) Potrivit prezentei legi federațiile sportive naționale sunt persoane juridice de drept privat, de utilitate publică, autonome, neguvernamentale, apolitice și fără scop lucrativ.

(3) Dobândirea personalității juridice se face în condițiile legii.

Art. 36 al. 1 din aceeași lege prevede ca federațiile sportive naționale se vor constitui numai cu avizul expres al Ministerului Tineretului și Sportului.

(2) Pentru o ramură de sport se poate constitui, în condițiile legii, o singură federație sportivă națională.

(3) Prin excepție, se pot constitui Federația sportivă națională "Sportul pentru toți" și Comitetul Național Paralimpic, pentru persoanele cu nevoi speciale, ca persoane juridice de drept privat, de utilitate publică, având ca membri persoane fizice și persoane juridice cu activitate specifică în domeniu.

(5) Federațiile sportive naționale se organizează și funcționează în baza statutului propriu elaborat în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu statutele federațiilor internaționale corespondente.

Art. 37 al. 1 stabilește ca federațiile sportive naționale au următoarele **atribuții** principale:

a) elaborează strategia națională de dezvoltare a ramurii de sport și controlează aplicarea acesteia de către membrii afiliați;

b) organizează, conduc, controlează și supraveghează activitățile și competițiile sportive oficiale la nivel național, în baza statutelor și regulamentelor adoptate;

c) organizează și coordonează întreaga activitate a arbitrilor pe ramuri de sport, privind formarea, perfecționarea continuă, clasificarea și promovarea acestora, pe baza unui regulament propriu de funcționare;

d) elaborează și realizează planurile de pregătire și de participare a sportivilor de performanță români din cadrul reprezentativelor naționale la competițiile internaționale;

e) exercită puterea disciplinară în termenii prevăzuți de prezenta lege și potrivit statutelor și regulamentelor proprii;

f) organizează sau tutelează competițiile oficiale cu caracter internațional care au loc pe teritoriul României, cu avizul Ministerului Tineretului și Sportului;

g) colaborează cu Ministerul Tineretului și Sportului, cu Ministerul Educației Naționale și/sau cu instituțiile din structurile acestora pentru formarea și perfecționarea specialiștilor din domeniul sportului;

h) promovează măsurile de prevenire și control al folosirii substanțelor interzise și al metodelor nereglementare, destinate să mărească în mod artificial capacitatea fizică a sportivilor sau să modifice rezultatele competițiilor organizate direct la nivel național, în concordanță cu reglementările federațiilor internaționale, ale Comitetului Internațional Olimpic și ale Agenției Mondiale Antidoping. Orice alte măsuri ce contravin reglementărilor mai sus menționate sunt nule de drept;

i) întreprind măsuri pentru prevenirea și combaterea violenței, precum și pentru promovarea spiritului de fair-play și a toleranței în activitatea sportivă.

(2) Federațiile sportive naționale asigură reprezentarea României în competițiile sportive și în organisme internaționale la care sunt afiliate.

Potrivit art. 38 al. 1 federațiile sportive naționale se înscriu în Registrul sportiv, pentru obținerea Certificatului de identitate sportivă.

(2) Federațiile sportive naționale se pot afilia la federațiile sportive internaționale, la alte foruri europene sau mondiale, pe baza avizului dat de Ministerul Tineretului și Sportului.

Din aceste dispoziții legale rezulta, în opinia tribunalului, ca Federația Română de Pescuit Sportiv constituită potrivit legii are plenitudine de competență în ceea ce privește această ramură de sport, organizează, conduce, controlează și supraveghează activitățile și competițiile sportive, asigură reprezentarea României în competițiile sportive și în organisme internaționale la care sunt afiliate și este singurul organism care se poate afilia la federațiile sportive internaționale.

În cauza însă rezulta că parata AGVPS a devenit membru al Confederației Internaționale de Pescuit Sportiv, a organizat concursuri naționale și internaționale de pescuit sportiv, după cum chiar aceasta a arătat prin solicitarea adresată Ministerului Tineretului și Sportului de modificare a legii sportului 69/2000- fila 39 dosar judecătoriesc. (în motivarea amendamentelor propuse de pârâtă la legea 69/2000 parata explică faptul că prin recunoașterea pescuitului sportiv ca ramură de sport, s-au creat premisele eliminării pârâtei din această activitate, în interesul acordării unui monopol favorizant federației reclamante, care nu este recunoscută de competitorii din țară și din străinătate- fila 41 dosar judecătoriesc)

Instanța supremă a reținut în privința AGVPS nerespectarea prevederilor art 94 din legea 69/2000, în sensul că nu s-a reorganizat ca structură sportivă în termenul legal, făcând totodată referire la prevederile art 23 și art 24 din același act normativ, care stabilesc modalitatea de dovedire a caracterului de structură sportivă, adică prin certificatul de identitate sportivă. Înalta Curte concluzionează că din moment ce pârâta din prezenta cauză nu a făcut dovada recunoașterii calității de structură sportivă , nu poate invoca încălcarea unui drept recunoscut de legea 69/2000. Se arată că AGVPS avea obligația de a se reorganiza ca structura sportiva până la data de 31.12.2011 însă acest fapt nu s-a întâmplat- decizia nr. 2728/23.07.2015 IICJ- Secția de contencios administrativ și fiscal

Tribunalul retine indicatia instantei de control de a se analiza si decizia 33/2012 a Curtii de Alba Iulia, prin care reclamanta din prezenta cauza a obtinut obligarea Autoritatea Natională pentru Sport și Tineret să o înscrie în Registrul Sportiv și să-i emită certificat de identitate sportivă, precum și sentința civilă nr 2397/2014 a Curtii de Apel București, În motivarea acestei hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile prin decizia civilă nr 722/2016 a instanței supreme in care se reține, alături de alte considerente, și faptul că nu au fost încălcate prevederile art 36 alin 2 din legea, prin emiterea autorizației contestate, deoarece pârâta din cauza de față nu este o structură sportivă în sensul legii 69/2000, respectiv o federație națională sportivă. Se mai arată că pârâta își desfășoară activitatea potrivit legii 103/1996, iar competițiile sportive la care se referă art 4 alin 1 lit f din statutul său sunt, potrivit adresei nr 3899/22 10 2012 emisă de Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret, altele decât cele oficiale, atâta timp cât nu există federație sportivă națională pe ramura de sport. Făcând referire la prevederile art 37 alin 1 lit b și f din legea 69/2000, s-a concluzionat că autorizația respectivă nu este un act administrativ nelegal, fiind respectată procedura reglementată de HG 884/2001, precum și faptul că pârâta din cauza de față nu are calitatea de persoană vătămată în sensul art 2 alin 1 lit a din legea 554/2004, sub aspectul imposibilității organizării competiției sportive invocate, atâta timp cât nu este o structură sportivă conform legii 69/2000 și are ca atribuție organizarea competițiilor oficiale cu caracter internațional care au loc pe teritoriul României. Instanța supremă mai evidențiază faptul că pârâta din speța de față poate desfășura pe cheltuială proprie și din surse private activități competiționale interne și internaționale de pescuit sportiv, altele decât cele oficiale la care se referă legea 69/2000.

Tribunalul, in contextul dezlegarii chestiunii existentei ramurii de sport, apreciaza ca atribuțiile prevazute de art. 37 din Legea 69/2000, intre care cele de organizare, controlare și supraveghere activități și competiții sportive, precum si reprezentarea României în competițiile sportive și în organismele internaționale la care sunt afiliate si afilierea la federațiile sportive internaționale, la alte foruri europene sau mondiale revin exclusiv reclamantei.

S-a si retinut, asa cum s-a aratat mai sus, ca pârâta își desfășoară activitatea potrivit legii 103/1996, iar competițiile sportive la care se referă art 4 alin 1 lit f din statutul său sunt, potrivit adresei nr 3899/22 10 2012 emisă de Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret, altele decât cele oficiale, or, apreciaza tribunalul atâta timp cât există federație sportivă națională pe ramura de sport pescuit sportiv, cu atat mai mult competititiile sportive oficiale nu pot fi decat in atribuțiile acesteia.

Asadar, pentru a nu se crea o confuzie in ceea ce priveste domeniul de activitate, si avand in vedere situatia existenta in care ambele parti revendica organizarea de concursuri sportive si afilierea la Confederatia Internationala de Pescuit Sportiv , insa doar reclamanta a obtinut avizul Ministerului Tineretului si Sportului si este singura entitate recunoscuta de legea sportului, in opinia tribunalului se impune admiterea cererii reclamantei.

Din actele depuse la dosar la filele 37-101 dosar tribunal rezulta ca parata participa la competitii sportive internationale oficiale, or aceste competitii oficiale si afilierea la CIPS sunt atributul federatiei.

Pe de alta parte statutul paratei nu specifica organizarea de actiuni sportive private, adica activitati care nu interfereaza cu ramura de sport, iar numeroasele litigii desfasurare intre cele doua persoane juridice denota faptul ca fiecare pretinde o reprezentativitate in domeniul pescuitului sportiv. De aceea in opinia tribunalului este intemeiata sustinerea reclamantei in sensul ca prin statutul sau parata se substituie in drepturile federatiei in ceea ce priveste dreptul de reprezentare al acestei ramuri sportive la nivel national si international.

Daca activitatile celor doua persoane juridice litigante nu ar interfera, respectiv daca parata ar desfasura doar competitii private tribunalul nu vede care este vatamarea pricinuita paratei care a determinat-o sa solicite anulara certificatului de identitate sportiva emis in favoarea Federatiei.

Parata nu poate invoca ca este succesoare a unei persoane juridice din 1918, caci cadrul legislativ actual impune unele rigori, fiind necesar ca parata sa intreprinda demersurile legale in vederea recunoasterii sale ca entitate sportiva potrivit Legii 69/2000 . Nu se poate accepta sustinerea acesteia ca anterior aparitiei legii sportului parata castigase dreptul de a considera ca activitatea sa este o activitate federativa, ci dimpotriva, era necesar ca parata sa se supuna cadrului legal adoptat in materie si sa obtina autorizarile necesare, adica sa se alinieze cerintelor legale prevazute de contextul legislativ actual. Legea sportului a prevazut aceasta obligatie in art 94 potrivit cu care in termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi structurile sportive existente se vor reorganiza potrivit prevederilor acesteia. Textul se refera la structurile sportive indiferent de existenta ramurii de sport, or parata era recunoscuta ca o asociatie, statutul sau se refera la activitati de pescuit sportiv, astfel ca pentru a beneficia de unele drepturi in temeiul legii sportului era necesar sa respecte dispozitiile acesteia.

Sigur ca in ipoteza in care s-ar considera ca AGVPS este doar o asociatie infiintata in temeiul OG 26/2000, deci nu este o asociatie sportiva, atunci Legea 69/2000 nu ar avea aplicabilitate, asa cum au decis unele instante si cum parata insasi sustine. In acest caz insa, in opinia tribunalului, parata nici nu ar putea sa invoce drepturi legate de competitii sportive, nefiind o structura sportiva, caci structurile sportive nu pot functiona in baza OG 26/2000. Aceasta concluzie desprinde si din decizia civila 1131/13.11.2015 a Curtii de apel Bucuresti- Sectia a IV-a civila: *„dat fiind principiul libertății de asociere, Curtea consideră că intimata nu poate fi obligată să se reorganizeze. Aceasta nu înseamnă că intimata poate sau va putea desfășura alte activități decât acelea care sunt permise de lege pentru forma asociativă sub care s-a constituit.*

Decizia civilă nr. 2728/23 iulie 2015 pronunțată de ÎCCJ în dosar nr. 7423/2/2013 este relevantă în cauză prin aceea că instanța supremă a

reținut că, până la momentul respectiv, Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România nu a făcut dovada recunoașterii calității de structură sportivă potrivit dispozițiilor art. 23 și art. 24 din Legea nr. 69/2000, astfel că nu se putea prevala de faptul că i s-ar fi încălcat dreptul de a organiza campionatele sportive private ale membrilor asociațiilor afiliate sau de încălcarea art. 36 alin. 2 din Legea nr. 69/2000 care prevăd faptul că „pentru o ramură de sport se poate constitui, în condițiile legii, o singură federație sportivă.

*La fel ca Înalta Curte, prezenta instanță constată că potrivit art. 94 din Legea nr. 69/2000 **pentru a beneficia de drepturile consacrate prin respectiva lege și pentru a le putea opune terților, Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România era obligată să se reorganizeze ca structură sportivă până la data de 31 decembrie 2011, însă acest lucru nu s-a întâmplat, cel puțin până la soluționarea prezentului recurs**”.*

De remarcat faptul ca in 1998 AGVPSR a solicitat in contradictoriu cu Ministerul Apelor, Padurilor si Protectiei Mediului inscrierea acestei asociații in registrul special al persoanelor juridice la Tribunalul Bucuresti (cerere respinsa prin decizia 685/1999 CSJ-Sectia civila)

Infintarea sa in temeiul OG 26/2000 atesta intr-adevar ca este o persoana juridica, ulterior cunoscuta de utilitate publica prin HG 259/2001, insa in domeniul pescuitului sportiv legea in vigoare stabileste o singura entitate juridica abilitata sa organizeze activitatile specifice si aceasta este Federatia Romana de Pescuit Sportiv.

Modul de constituire a acestei federatii a fost supus controlului judecatoresc, or instantele constatand respectarea conditiilor legale au hotarat acordarea personalitatii juridice, mai mult au respins cererea reconventionala formulata de parata AGVPS chiar in acest litigiu, de dizolvare a federatiei prin constatarea infintarii frauduloase a acesteia(sentinta civila 162/CC/F/2018 pronuntata de Tribunalul Alba-Sectia I civila)

Potrivit art. 21 al. 3 din legea 69/2000 Ministerul Tineretului și Sportului organizează, în condițiile stabilite prin prezenta lege, evidența structurilor sportive prin Registrul sportiv, atribuind fiecărei structuri înscrise un număr de identificare și Certificatul de identitate sportivă.

Tribunalul constata ca in cauza dedusa judecatii si Ministerul Tineretului si Sportului a solicitat admiterea actiunii reclamantei intrucat parata nu este o structura sportiva, putand organiza doar competitii de amatori si nu competitii sportive oficial recunoscute. Se mai arata ca Ministerul Tineretului si Sportului e emis pentru Federatia Romana de Pescuit Sportiv **autorizatia nr. 1141/15.04.2013 de afiliere la Confederatia Internationala de Pescuit Sportiv- fila 124 dosar judecatorie**, inclusiv acest act fiind atacat de parata AGVPS, actiunea fiind respinsa ca inadmisibila (sc 2397/2014 Curtea de Apel- Sectia a VIII-a, fila 125 dosar judecatorie)

In privinta acestui organism international, tribunalul retine sustinerile paratei in sensul ca din anul 1957 este cooptata AGVPS din

RPR ca membru cu drepturi depline al CIPS si recunoscuta ca singura organizatie nationala a pescarilor sportivi din Romania, insa apreciaza ca trebuie avuta in vedere evolutia cadrului legislativ, iar in prezent legea speciala incidenta are prevederi clare, or parata ar fi trebuit sa solicite acordarea statutului de federatie si sa obtina avizul in vederea afilierii potrivit Legii 69/2000, autoritatea nationala avand competenta sa avizeze afilierea la organisme internationale.

Asadar, tribunalul retine ca neindeplinind conditiile legii 69/2000 parata AGVPS nu este o structura sportiva, astfel incat nu poate desfasura activitati sportive oficiale, si cum statutul sau se refera si la competitii sportive, respectiv la pescuitul sportiv, se impune admiterea actiunii si obligarea paratei sa elimine din statut oricare referiri la activitatile sportive de pescuit sportiv.

In ceea ce priveste activitatile referitoare la tir tribunalul nu apreciaza cererea reclamantei intemeiata intrucat pe de o parte nu rezulta din statutul paratei includerea tirului sportiv iar pe de alta parte nici reclamanta nu a dovedit ca are in domeniul de activitate acest sport, toate apararile partilor in cauza fiind referitoare la pescuitul sportiv.

Pentru considerentele expuse, tribunalul va respinge exceptia nulității persoanei juridice Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, va admite în parte acțiunea formulată de reclamanta Federația Română de Pescuit Sportiv, va oblig pârâta Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România să elimine din statutul său orice referiri cu privire la activitățile sportive de pescuit sportiv. Va respinge cererea în privința activităților de tir sportiv.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Respinge exceptia nulității persoanei juridice Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România.

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta **Federația Română de Pescuit Sportiv**, cu sediul în Alba Iulia, str.Octavian Goga, nr.7, județ Alba, în contradictoriu cu pârâții **Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România**, cu sediul în București, sector 2, str.Calea Moșilor nr.128 și cu sediul ales la Societatea Civilă de Avocați „Capisizu & Asociații”, cu sediul profesional în București, Str.Panait Cerna nr.10, bl.M43, sc.2, ap,38, parter, sector 3 și **Ministerul Tineretului și Sportului**, cu sediul în București, sector 2, str.Vasile Conta nr.16.

Obligă pârâta Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România să elimine din statutul său orice referiri cu privire la activitățile sportive de pescuit sportiv.

Respinge cererea în privința activităților de tir sportiv.

Cu apel în 5 zile de la pronunțare.

Pronunțată în ședință publică azi, 04.04.2019.

GREFIER

**Tatiana Severin
Stroe**

PRESEDINTE

Georgiana

RED.T.S.

DACT.S.B.

.....